

NEM POP

underground

Csá!

Végre újra kész a fanzine!

Decemberben „találkoztunk” legutóbb - vajon mivel magyarázzuk ezt a hosszú csendet?

Nagyon egyszerű.

Elkezdünk agyalni, és az semmi jóra nem vezet, amint az közismert.

Szépen lassan alakul egy kép a fejünkben, hogy milyenné szeretnénk alakítani ezt a kiadványt, hiszen még közel nincs azon a szinten amin szeretnénk, hogy legyen, legyen szó akár a közölt információ mennyiségéről, a design-ról, avagy az olvasottságról.

Mint ahogy láthatjátok, ennek a számnak már teljesen új hangulatot tükröz a borítója, amit ezúton is köszönünk *Gáspár Gergő* "Gasu"-nak!

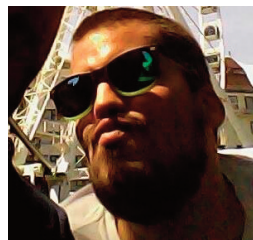
A Facebook oldalunk címe és neve is megváltozott, Nem Pop Közösségről *Nem Pop Undergroundra*, hiszen a korai közösség jelleget bár megpróbáljuk megtartani (*anélkül rohadtul semmi értelme nem lenne*), úgy érezzük, hogy ez a név jobban kifejezi a csoportosulás lényegét amellet, hogy 2011 óta már kétszer is felmerült, hogy erre változtassuk.

Ebben a számban olvashattok két interjút, egyet *Rácz Attilával*, egyet pedig egy friss csapattal, a *Tragic*-al, egy pár Ep/Lemez bemutatót, *Francsi* megint elküldött a pitlákba egy-két zenekart, és a végefelé találhattok egy kellemes kis márciusi bulijánlót.

Reméljük sikerült most is egy érdekes kiadványt összehozni.

Jóri Ferenc

www.facebook.com/nempopunderground

Nem kell sok bevezetés, *Rácz Attila* a *Makeshift Promise* frontembere mostantól két fronton teljesít, ugyanis ő lett a párizsi Hightower zenekar énekese is. Ennek kapcsán érdeklődtem felőle és új illetve régi zenekaráról.

Lehetne egyből fejest ugrani az aktuális témába, de előtte, ha nem baj kicsit zongorázzuk végig mi történt/törénik veled/veletek a hazai banda szempontjából. Ugye mi zeneileg mozogtunk egy vonalon, innen ismerem a munkásságotokat; mi lett a *Stay Cold* EP-vel? Sehol se találom. Direkt? Nekem speciel az nagy kedvencem volt.

Már nem érezzük magunkénak azt az anyagot. Emlékszem, még a *Falcongate*-nél láttam régen, hogy a feledésbe kútjába dobálnak kész lemezeket. Akkor még teljesen meg voltam ezen rökönyödve, de most már meg tudom érteni. Két dalt még játszunk róla, de azok is változtak az idők során.

A *Sand* single, nyilván egy pillanatnyi akármí eredménye, de kérlek tedd ezt helyre bennünk, biztosan sokan nem tudjuk hirtelen hova tenni.

A gyerekkori barátom, *Szántó Áron* (P.F.A.) kért meg hogy írjunk egy max. 15 másodperces dalt a válogatáslemezére. Egy pár óra alatt megírtuk és felvettük. Valaki szerint a legjobb dalunk. :)

Na amilyen rövid sejthettem volna, hogy benne van a P.F.A. keze! Viszont az *I'm not as good as I thought* már egy komoly release, igaz nem ma volt, de feltudod kicsit idézni azt az időszakot? Milyen volt a fogadtatás, így utólag, hogyan tekintesz vissza rá és mi a személyes véleményed az EP rol?

Egy érzelmi hullámvasút volt az időszak, amit átfog az EP, és ezt szerintem sikerült megragadni vele. Általános félelmem, hogy elfelejtem milyen érzés volt megélni bizonyos életszakaszokat, és mikor a kezembe veszem ezt a korongot, megnyugtató hogy megcsíptem vele a korai húszas éveim életézését. Amúgy egy csomót tököltünk a mixel, leveleztem a lemezgyárral, Márkkal a borítóról, és a dalok is nagyon őszinték, meg jó nyersen is szólnak, szóval érzem az önzonosságot ezzel az anyaggal.

A csapat a 2011-es kezdetekhez képest jelentősen átalakult, hogyan történt ez? Család, meló? Nem bánta sehol a csapat ezt a sok tagcserét? Kik vannak most és kik voltak a fontos szereplők?

Sokan megfordultak a bandában, mára én vagyok az egyetlen alapító. Sok mindent éltünk át, klassz lenne, ha valamikor mind a kilencen összeülnénk nosztalgiazni. Azért - gondolom nem meglepő módon, - volt sok veszekedés; ki-ki máshogy képzelte a zenélést, de dominálnak a jó érzések, szívvel lélekkel toltta a banda mindig is.

Melyik formációval indult a külföld vele kacsintgatás? Ez folytatódott a további felállással? Innen vannak ugye a francia kapcsolatok is? Ide köthető esetleg a *Hightowerrel* való ismertség is?

A Makeshift Promise egy kis banda, kevesen hallgatják ezt a zenét, de mindig nagyon jól esett, hogy a promóterek és a szűk közönségünk is komolyan vesznek minket, kedvesek velünk. Sok lehetőséget kaptunk az utóbbi években; rengeteget koncerteztünk itthon, játszhattunk fantasztikus bandákkal.

Eddig egy külföldi turnét tudhat a háta mögött a csapat, a *No Regret*-es Balázs kérdezett meg minket, hogy nyáron nem kísérjük-e el a *Cold Reality*-t. Felejthetetlen élmény volt, *Duisburgban* a Hightower is nyomta, Párizsban is együtt lógtunk, *Jeremie-nél*, a gitárosnál aludtunk, haverkodtunk kicsit.

Igen ezt én is sokszor érzem a színtérben, hogy a határokon átívelés az összetartás miatt nagyon erős. Hogyan jött konkrétan a felkérés, lehetőség?

Nagyjából egy éve, a *Fake Shakes*-es turnéjuk budapesti állomásán játszottunk először a Hightowerrel. Emlékszem, a koncert előtt kezdtünk el dumálni *Romain-nel*. Jól esett mikor megtudtam, hogy hallgatják meg szeretik a lemezünket, meg azt is éreztük, hogy hasonló bandák hatnak ránk.

Aztán karácsony után írt nekem újra, hogy velem akarnak dolgozni. Komolyan olyan volt, mintha lelassult volna az idő arra a pár másodpercre amíg olvastam az üzenetét. Néhány hónappal korábban még a szobámban üvöltettem meg énekelgettem a számaikat, most meg azt akarják, hogy én legyek az új énekes. Őrület!

Durva nagyon, elhiszem, hogy mekkora élmény volt. Hogy fogjatok megoldani így a próbákat, bármilyen alkotási folyamatot?

Nagyon aktív a zenekar, folyamatosan küldik az új ötleteket, én pedig igyekszem olyan gyakran kiutazni ahogy csak lehet. Szerencsére nem megoldhatatlan a dolog, Párizs nincs is olyan messze! :)

A Makeshift nem látja majd ennek kárát?

Kicsit kevesebbet koncertezünk majd, de folytatjuk. Mikor hétvégén összegyűlünk próbálni, az mindig feltölt. Szükségem van rá hogy együtt legyünk, és a bulikat is nagyon élvezzük!

Koncertezési tervek? Alakul már valami bármelyik bandával is?

A Makeshiftet majd a *Brokenthreadel* meg a *Mirror Twinnel* lehet elcsípni erre-arra tavasszal, illetve a *Shai Hulud* előtt játszunk a szülinapomon áprilisban.

A Hightowerrel májusban nyomunk egy miniturnét Franciaországban, de rengeteg minden van tervben. Nem akarom elkiabálni, de szeretnék Amerikában is megfordulni még idén.

Sok sikert hozzá! Kiadványok? A Hightowernél szabad kezét hagynak majd neked? Kicsit más azért a te illetve az előző énekes hangja, ezzel meg tudsz békülni? Nem feszélyez?

A Makeshiftnek elég régen (2014ben) jött utoljára ki cucca. Mi a helyzet ott?

Interjú

Ahogy megismertem a srácokat, megnyugodtam, hogy ez egy nagyon jól működő csapat. Abszolút organikusan íródnak a dalok; hatékonyan, együtt működve dolgozik a banda. Az én ötleteimre is teljesen nyitottak, a készülő dalokba is bele tudom vinni magam, de a debüt-album témái is testhezállók. Sosem felejttem el az első közös próbát. Teljesen más stílusban énekelek mint *Vincent*, de amikor együtt megszólaltunk, - nem tudom jól kifejezni, - izzott a levegő. Teljesen belelendültünk a zenélésbe! Olyan volt, mint egy videoklip.

Egyébként tervben van, hogy ősszel stúdiózzunk. Ha eszembe jut, hogy az előző anyagot azzal a *Steve Evetts*-szel vette fel a zenekar *Los Angeles*-ben, aki a *Lifetime*, a *Kid Dynamite*, a *Saves The Day*, vagy a *WonderYears* hangzásáért is felel, akkor azért eléggé izgatott leszek. Szeretnénk valami igazán klasszat összehozni!

A Makeshifttel meg épp stúdióztatunk. Nem siettetjük a dolgokat, de lesz pár új dal. :)

Mi is reméljük, hogy sikerülnek ezek és hajrá mindenhez! Köszí az interjút reméljük még számolhatunk be rólatok majd jó hírekkel.

Garga Pitic

Már régóta figyelemmel követem a *Garga Pitic*-et, és nem hiába!

Megkértem a srácokat, hogy legyenek oly' cuncik, és dobjanak át egy kis bemutatkozási felületet, és ezt kaptam vissza:

„A szokásos sztori: 2010-ben egy kreatív földalatti ellenálló műhely (kocsmázás) során jött létre a zenekar, amelyben – néhány tagcsere után – a mai napig játszik a 4 alapító tag (*Cucu, Kócos, Peró, Sany*). Mindegyikünk játszott/játszik más zenekarokban is (*Lépeselőny, Iszonyat, Fegyelmező Részleg*), illetve aktív a punk világában, de akartunk egy D-beat/crustpunk projektet, ahol kevés idő és energia ráfordítás mellett kiélheti magát mindenki. Később csatlakozott hozzánk trombitásunk *Bálint (Mufi)* is. A trombita ötletét a *Napalm Death – Everyday Pox* című dala adta, illetve akkoriban rohadt sokszor hallgattunk *Cwilt* és bejött ez a klasszikus hangszerek adta disszonancia a crustpunkban. De a lényeg maradt: haverok zenéljenek, ne zenészek haverkodjanak. Ezt az alaptételt azóta is tartjuk, valamikor megbokrosodunk és felvesszük az új számokat, játszunk pár koncertet egymás után, de nem vesszük túlzásba, még ha többünknel néha lenne is rá nagyobb igény.

Azért egy valamit tudunk teljesíteni szinte minden évben: egy hosszabb-rövidebb európai túrát lenyomni. 2011-ben volt a leghosszabb, 2015-ben pedig a legrövidebb ilyen „turnénk” előbbi 9, utóbbi 2 állomásból állt. Ezek kurva nagy töltést adnak mindig, sok helyről visszahívunk minket és a visszajelzések is mindig pozitívak voltak, vagy csak az alkohol mámorban tűntek úgy, de tökmindegy. Eddig Németország, Csehország, Szlovákia, Lengyelország és Ausztria ko-

szos lokáljait jártuk be a *Diskobra, Do you Think I Care?!* és a Túrészhatár társaságában. Felvettünk két demót, csináltunk pár klippet és most rögzítettünk megint 5 számot. Na, ez is faszán tükrözi a profi és nagyra vágyó törekvéseinket, mivel októberben felvettük a dalokat és még nem történt velük semmi, pedig nem is lettek szarok. Eddigi cuccainkról is több pozitív kritika született svéd, francia, cseh és német fanzineekben.

Rövidtávú (pár hónapos) terveink szerint az új lemezt megpróbáljuk kikeverni, egy klippet összedobni, plusz játszunk egyet Fehérváron, egyet Veszprémben. Szeretnénk magunkat benyomni valami faszra nyári fesztiválra, mert ha mást nem is, de csacsira inni- és szórni magunkat nagyon profin tudjuk.

Mindamellet, hogy epekedve várom az új anyagukat, kötelességemnek érzem, hogy pár szót szóljak a 2013-as *Paraziták* című anyagukról.

Igazából kettőt. Nem szaroznak. Amikor először hallottam, felvonyítottam, hogy "füttyös D-Beat!", majd meghallgattam a lemezt. Aztán újra. És még párszor. Ez egy jól megírt D-beat, egyenesen *Alba Regia*-ból! A szövegek ütnek (mondjuk sokat segít bandcampen a szövegkönyv, de higgyétek el, megéri molyolni, súlyos témákról van itt szó, megfelelő mértékben nyersen megfogalmazva), a felvétel minősége, keverése teljesen hallgatható, mert nem egy túlkompresszált szar.

Mivel ez "csak" egy felvezető, legyen ennyi elég, várjuk együtt a következő Garga Pitic-anyagot, addig is:

www.gargapitic.bandcamp.com

Northern Kingdom

Ebben számban renegát módjára elkalandozom a kijelölt csapásvonal-tól és amíg Feri Fehérvárról próbálja megemészteni a Garga Pitic-et, addig én nem is olyan sok kilométerrel ar- rébb belevetem magam a veszprémi szcénába. Ezen belül is főleg a *Less Than Zero* új anyagának fogok nekiu- grani, de előtte hadd vázoljam fel a környék bandáit, bulijait.

Veszprém és környéke főleg a gyors hardcore punkot éli, ennek velejárója a rövid szettek miatt vi- szonylag sok bandás bulik, amik pró- batermekben, szobákban, kisebb, kocsmákban és

pubokban abszolút DIY módon történ- nek szervezésre. Nincsen csilli-villi marketing, ag- resszív promótálás vagy facebook rek- lámok, a bulik sok- szor „szájról szájra” (=privát *üzenetekben*) ter- jednek. A közönség lelkes, vadállat a

hangulat, a bandák pedig szívüket- lelküket kiteszik a sokszor csak képzeletbeli színpadon. A teljesség igénye nélkül néhány csapat akik a szintért erősítik; a nagyon friss punk *Sheep In Wolves Clothing*, a beles, punk/hardcore, néhol kifejezetten meglepő rock/metal énektémákkal operáló, már lassan öt éves, Aze N.

A fröcsögős, black metalba nyúló

gitártémáktól a hardcore punk kalapálásokig körülbelül minden pokoli témát felvonultató, jelentős részben a már felbomlott *Discrimi- nated* tagokból álló *Larry Kubiak*. A *PFA* hasonló stílust képvisel mint az előbb említett csapat, csak sokkal inkább a punkhc oldaláról közelítik meg azt és nem mennek el olyan gyakran a grind/black témákig. Gyakran koncerteznek és elborult bu- likat tolnak, bár ez a környék összes bandájára igaz, egy lágyabb stílus képviselője a Makeshift Promise, ami *Atis* vezérletével évek óta meghatá- rozó a hazai pop- punk/emo vonalon.

Rengeteg külföldi és hazai nagy bulit je- gyezhetnek már, rádá- sul *Rácz Ati* mostantól énekes a párizsi Hightowernek is. De létezett itt még a néhai *Plan Beer* vagy *Posi- tive Mind*, vagy eset- leg a szerencsére még mindig aktív és éppen a ma kivesézendő

Less Than Zero.

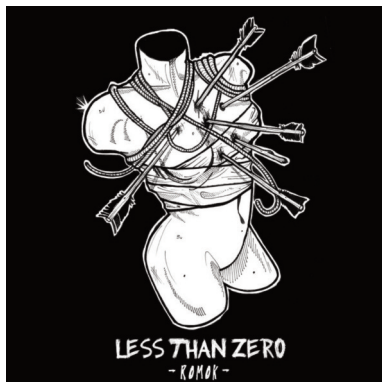
Rá is térek a lényegre. A Less Than Zero foglalja össze számomra amúgy ennek a csodálatos környéknek minden olyan zenei húzását, ami miatt érdemes szeretni, de legalább megis- merni a veszprémi hardcore punk világát. Nagyon szép diszkográfiát tudhatnak maguk mögött 2013 óta 4 kiadvány, ezek közül egy LP három

EP. Az út amit zeneileg bejártak nagyon jól követhető; a *Számtalan álmatlan éjszaka után* szövegvilága a legsúlyosabbak közé tartozik szerintem amit itthon meg lehet írni, pedig komoly kihívók vannak sokkal nagyobb bandák, akár a *Petőfi*, *Hanoi*, *Téveszme* személyében, hogy csak néhányat említsek. (A még kibontakozó félben lévő *Tragic*-ről nem is beszélve.) *Gabó* és *Bubu* felelősek a kiabálásokért, míg *Krisztián* ül a doboknál. A számokra jellemző, hogy rövidek, velősek akár tartalmilag akár zeneileg, néha egy *Örkény novella* jut eszembe annyira meglepő, hirtelen és mellbevágó pár szám. Itt még sok dallammal dolgoznak a srácok, ez idővel változott, de az első EP-n még kifejezetten melodiák köré építik a számokat, elszállós átvezetések, néhol MAJDNEM dallamos az ének is és a záró nóta, a Végtelen utolsó két körének négy hangja pedig bármelyik pop punk zenekar repertoárjában ott van.

A *We Ain't Got No Money Honey*, *But We Got Rain* hat számos kiadvány és fele-fele arányban magyar illetve angol dalokat tartalmaz. Szinte teljesen elhagyják azt a tényleg fülbe-mászó dallamvilágot, amit az első EP-n még sok intron, outron illetve átvezetésekkel érezni lehetett. A kettő mindenképp kiemelendő szám az a

Hazátlan, ami megint egy novella érzését keltette. (Talán mostanában, ha valakinek azt mondom, hogy *Haiku* akkor lehet, hogy jobban érti, mintha azt mondom Örkény novellisztikája?) És amilyen rövid olyan sötét egyben, a másik pedig az *Untitled* nóta ami a harmadik, és egy nagyon ötletes dallamos refrén jön a szám felénél, ami szerintem az egész EP legjobb része és a szám is nagyon jó. A szövegek itt is rendben vannak, de a magyar nyelvűek mérföldekkel jobbak, mint az angolok.

Valahogy van egy olyan érzésem, de *Bubuék* majd kijavítanak, ha nincs igazam, hogy a banda valahogy nem érezte

magáénak a második kiadványt, így a harmadikra, ami a mondhatni nagylemez, bár hosszban ez se több negyed óránál, ismét az első EP-t idéző lassabb és jóval dallamosabb témákkal operál. Már a kezdő szám, és az azt követő *Nincs többé szeretet* is egy jól megkomponált melodikus hardcore szám. Ezt tartom a csapat erősségének, sokkal jobban is áll nekik, hogy belevisznek egy kis szenvedést a dallamokkal és sokkal jobbak szerintem azok a számaik is amik ilyenek. Az első két dal után azért megmutatják nekünk, hogy tudnak darálni is, ez egészen a hetedik az album címét is adó *Romok* nótáig megy is, aztán a következő

Egy Percben megint egy szép gitár-dallammal gyilkolják a lelkem. Az utolsó három szám elvegyül az albumban, semmi kiemelkedő se felfele, se lefele. Az utolsó dal a G.C. vége viszont megint kiemelkedő, ahol egy basszus témára épülő lassú szenvedésre invitálnak meg minket az urak a már-már balladai hosszúságú (2:18) dalban. Hogy pontot tegyenek a korong végére.

Elértünk a (majdnem) jelenbe; 2015 szeptemberében publikáltak utoljára a srácok, ez pedig a *Tour Tape*. Először is, itt tűnt fel először az, hogy itt már maga a zenei munkálatok, mix, mastering jóval jobb, mint azelőtt. Szépen cseng a basszus, tiszta a gitár és a doboknak sincsen semmi tufasága, ami azt sugallná, hogy akármilyen technológia nem állt volna rendelkezésükre a felvételnél, míg az előzőknek azért voltak hangzásbeli problémáik. Az 5 számos release ismét csak magyar nyelvvel dolgozik hála az égnek, és folytatják a nagyalbumos utat zeneileg, azzal a különbséggel, hogy a hangzás mellett a számok is egyre jobbabbak, kiemelni itt vagy mindent kiemelnék vagy semmit, mindegyik szöveg jó és mindegyik dalból tudnék kiemelni külön részt, akár a költészetet, akár témákat említenék, bár én még azt érzem, hogy egy plusz szint ebben is még

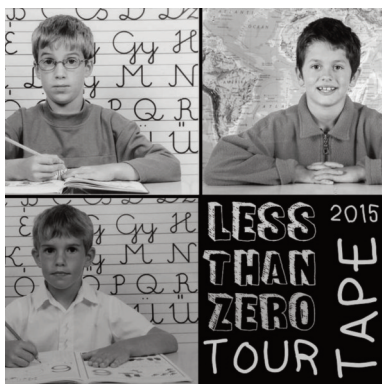
van! Várom, hogy mi jön ezek után, hogy képesek-e esetleg megugrani azt a szintet amit az első és a harmadik kiadvány között, mert ha igen, akkor a remélem 2016-ban már érkező új Less Than Zero anyag nagyon baszós lesz.

Amúgy egy aktívan koncertező csapatról beszélünk külföldön is, talán turné is érik a nyárra. Bár a télen annyira sok dátumuk nem volt, még februárban mennek 11-én Fehérvárra a *Nyolcas Műhelybe* a

görög *King Medicine*-nel, illetve a veszprémi *Aze N* és *Sheep In Wolves Clothing*gal, illetve lesz egy tipikus veszprémi próbatermes buli ugyanezen a hónap 27-én a *Lightchaserrel*. A többi a jövő zenéje.

Brokenthread – The Feeling That Haunted Me

A Brokenthread munkássága sokak számára, nekem is, egy megosztó jelenség a magyar punkban. Szerintem mindig is meg volt bennük az, ami jó és egyedi bandává tudná tenni őket, de éveken keresztül nem sikerült ezt igazából egy jó koncepció körül kibontakoztatni. A kiadvány előfutára az *Always-re* keresztelt nóta volt Rácz Ati közreműködésével a *MakeShift Promise*ből. Itt a srácok letették az első köveket azon az úton amin szeretnének haladni. Nyers

gitárok és hangzás, az dal energiája ebből a nyersességből táplálkozik, ami számomra az ezredforduló melodikus hardcore bandái és tökösebb pop punk bandáit idézi, amikor is azok karöltve járták a világot. Az érzelmek az elkéseredettség, düh, fájdalom. Erősen merítenek az emo témákból is, legyen ez szöveg vagy zenei megoldás. Tehát ezzel a dallal indult az új fejezet. Innentől aki várta az várta az anyagot aki nem az nem. Én sokkal jobban vártam mint sok „nagyobb” csapat februárra időzített dolgait. És nem csalódtam, nagy betűkkel írom le, hogy nyomatékosítsam: EZ AZ EP KIBASZOTT JÓ LETT!

Esküszöm, hogy a koncepció a „*Winners Always Stand Alone*” számcímekkel, és ezzel az átütő 5 évvel ezelőtti éneket idéző érzélem-orkánnal annyira megvették, hogy szerintem most hetekig erre indul majd a napom. Nézzük is sorjában;

A nyitó tétel a Winners egy elvetemült pop-punk darálás. Tört ütemek, disszonáns hangok, többször is neki-futottam a ritmikája miatt, hogy mégis akkor, hogy is van ez pontosan, és azt kell mondjam, hogy megtekerik rendesen a srácok. A dalnak nincs igazi struktúrája, se refrén, se bridge, viszont az elején és a végén ugyanaz a lead téma szólal meg, ami szép

keret ad. A téma a kitaszítottság, és az, hogy ennek ellenére felül lehet emelkedni a gondokon, úgy, hogy megértjük az életet, ahogy egyre idősebbek leszünk.

Az Always már könnyebben emészthető. Kellemes kezdés, a második körben jól megküldve és utána egy nagyon erős verse. A hagyományos struktúra itt se tűnik fel, most már nem hiszem, hogy az EP-n egyáltalán találkozni fogok veled, de ez nem

baj. Itt kapunk egy hosszú gyors felvezetést, hogy utána kiteljesedhessen a dal, egy, azért breakdownnak nem mondanám, ja de. Szóval egy könnyedebb breakdown utáni elborult kiabálásból teljesedünk ki a kiadvány első igazán megfogó részéhez, ahol előbb Martin kiabál nagyot, majd Ati mutatja meg, hogy akár *A Loss For Words* is mehetne, nem csak a Hightowerbe. Atombomba! A szöveg a bizonytalanság, és az idő múlása általi meggyötörtségről szól, illetve, hogy a holnap mindig kiszámíthatatlan.

Az EP harmadik dala egy teljesen más érzelmi állapotba repít minket, amúgy is olyan az EP felépítése, mintha csak kettő „igazi” szám lenne rajta és az azelőtti tételek pedig felvezetők lennének. Jó választás volt, hogy előbb a legvidámabb dalt

dobták ki, szerintem nagyobbat üt így. Tehát a *Stand* az anyag legbehúzó-sabb tétele, a szövege az elkeseredett vágyakozásról szól, hogy a legjobbak lehessünk, vagy legalább túléljünk. Már a kezdő hangok is szívzaggatóak, az energia átütő, Martinnak nincs egy kifejezetten erős hangja. Inkább egy régi sulis rekedt kiabálás, de ez a szenvedés nagyon jól áll neki és nagyon jól használja a Brokenthreadben és a Tragicben is. A lelkét is kiordítja.

A záró dal, az *Alone*, nem egy vidám szám, de mivel dúrban van, ezért inkább egy teátrális hatást keltő, a dal közepére egy nagyon jó, talán az első refrénnek nevezhető monumentális részben teljeshessen ki. A szám második felére elszállunk, és én rájöttem, hogy az egész EP egyben tökéletes, de ha ki kell emelnem egy számot, akkor ez lenne az. A mondanivaló itt személyesebb mint a többiben, nem biztos, hogy ezt mindenki könnyen magáénak érzi, nézzetek rá a bandcampjükre érte és döntsétek el nektek mit jelent, ha érdekel.

Egészsében véve, szerintem az utóbbi néhány év egyik legjobb pop-punk anyagáról van szó, bár nem egy fajtatiszta eggyedről beszélünk. Van itt emo, és egy kis hardcore is. Személyes kedvencem a *Stand* volt, de nem tudom megkerülni az utolsó dal kerekességét, így ezekt egy szintre emelem. A vokálok tetszenek, nem a tipikus egy kaptafára menő rímek, ritmikák, dallamok, ettől függetlenül én várom, hogy egy kicsit több dallamos kiteljesedés legyen a következő kiad-

ványon, azok voltak kiemelkedőek ezen is. A felvételt a *Ghostship* és a *Riversound* készítette közös erővel. Egy cimborámmal azért beszélgettünk az anyagról és neki nem tetszik ahogy szól, nekem nincs bajom vele, értem én, hogy a basszus is direkt ilyen rokkant, ez a stílus velejárója. Viszont én is úgy érzem, hogy ha az kicsit acélosabban (metálosabban) szólna akkor egy plusz dögöt adott volna még a dologhoz, de hát ez nem így történt. Ez nem feltétlen keverésbeli hiányosság, inkább szerintem csak egy rossz döntés. Plusz dolog, hogy egy koncept album hatását kelti azáltal, hogy mindegyik szám a fel-növésről szól és még, ha a szám-címeket külön-külön is értelmezzük a dalokra is helytállnak. A *Winners* a legoptimistább, az *Always*-ben is megtalálható a mindig=változat-lanság, tehetetlenség metafórája, a *Stand* egy masszív, dühös, elkeseredett szám arról, hogy meg kell vetnünk a lábunkat, az *Alone* pedig mint mondtam egy fokkal szubjektívebben kell szerintem értelmezni, de számomra itt is összeáll a kép. Emellett meg ugye mozaikként egy mondatban is értelmes. Díjazom a kreativitást!

Komolyan mondom, aki csak valamennyire is közel áll bármelyik stílushoz, amiket írtam, hogy felvonultat az anyag az nézzen rá, mert egyedülálló. És nagyon örülök, hogy itt még nem tértek rá ész nélkül a magyar szöveges dalokra, mert szeretem én azt is, de lassan kezd sok lenni.

Amúgy ez **10/9**

A Tragic nevű zenekar egy friss, 2015-ben alakult hardcore-punk banda. A tagok a Brokenthreadben, illetve a korábbi Roles&Rulesban zenéltek. A felállítás 2 gitár, basszus, dob, ének. Pár koncerten túl vannak már a srácok, először nyár végén láttam őket az első koncertjükön a *Viper Roomban*, akkor még *October* néven. Később a *New Dead Project*tal is koncerteztek a *Dürer Kert* kistermében. Ezen a bulin hibátlanul szóltak a srácok, látszik rajtuk, hogy sokat próbálnak, nagyon egyben vannak. Október végén (*muhaha, October a szerk.*) jelent meg a zenekar debütáló EP-je a "Tegnap soraiból végtelen évek" címmel. Az EP 6 számot tartalmaz, 11 perc hosszú, amely ideális egy EP-hez a hardcore-punk érében. A kiadványt a *Revolver* stúdióban rögzítették. A számok átlagban másfél-két perc hosszúak, ami se nem hosszú, se nem rövid, pont ideális. A számokban fel lehet fedezni tempóváltásokat, ám összességében gyors zene a jellemző. A szövegek magyarul íródtak. A szövegvilág borús, frusztráció, lázadás és hanyatlás jellemzi. Zeneileg elég komplex, dallamos gitárriffekkel, szólókkal, illetve basszusriffekkel is találkozunk. Nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy a srácok nagyon jól csinálják, amit csinálnak. Csak így tovább, reméljük hamarosan új kiadvánnyal jelentkeznek. Addig is nézzétek meg őket élőben február 18-án az olasz *Seeker* supportjaként, vagy olvassátok el a velük készült interjút! Oi

Honnan jött a név?

Lóri: Hosszas vívódás után találtuk ki ezt a nem túl pozitív, de a zenénkre annál inkább jellemző nevet.

Mióta zenéltek együtt?

Martin: Én nagyjából olyan fél éve csatlakoztam a srácokhoz. Addig a Brokenthread-ben nyomtam és még mindig nyomom *Robival* együtt. A srácok Roles & Rules néven mentek előtte aztán feljött, hogy ha már kicsit átalakult a csapat, akkor új név.

Hogy írnátok le magatokat és a punk rockot?

Martin: 5 srác, akik szeretik a Punk Rock több formáját is és a Hardcore-t is. Ez alapján tesszük össze a zenénket és fogjuk is szerintem... szóval ez azért jó, mert kicsit változatosabb lesz a zenénk.

Lóri: A zenekar összes tagjáról elmondható, hogy hasonló vonalakat szeretünk, de közben még is eltérő műfajokért is odavagyunk.

Milyen volt az első koncertetek?

Lóri: Szerintem jó volt.

Martin: Az első „hivatalos” koncertünk a New Dead Project társaságában volt, baromi rendes srácok és nagyon jó buli volt! Marandó lett az az este. Szó szerint.

Ki írja a szövegeket, és mi az inspiráció?

Martin: Amikor a zenekarba jöttem akkor már kész voltak a szövegek, Lóri írta őket én csak keveset tettem hozzá, vagy tettem megjegyzést, hogy szerintem így vagy úgy legyen... Igazából sokat mondogattam és mondogatom a mai napig, hogy angol szövegek legyenek mert szerintem ezt a zenét mindenféle vinni kéne. De úgy gondolom, hogy a jövőben is

magyar szövegek lesznek, aminek természetesen örülök, csak jó lenne ha a *Tragic* külföldi turnékat is csinálna.

Lóri: A szövegeket Martin közreműködésével írtuk, de a zenekar összes tagja segít a szelektálásban. Az inspirációt többnyire a társadalmi csalódások által kiváltott érzések és egy párkapcsolat széthullásának törmelékei adták.

Kik a meghatározó zenekarok számotokra?

Martin: Fúúú... Túl sok van. De ha választani kéne mindenképpen *Counterparts*, *American Nightmare*... *The Carrier* és csak hogy mondjak egy Punk Rock/Pop Punk bandát is legyen a *Descendents*.

Lóri: Én mondjuk szeretem Nina Simone-t ☺

Top 3 lemez?

Martin: *Counterparts - The Current Will Carry Us*, *American Nightmare - Background Music*.

Lóri: *Reaching forward - Burning the Lies*, *GB- start today*,

The First Step - What We Know

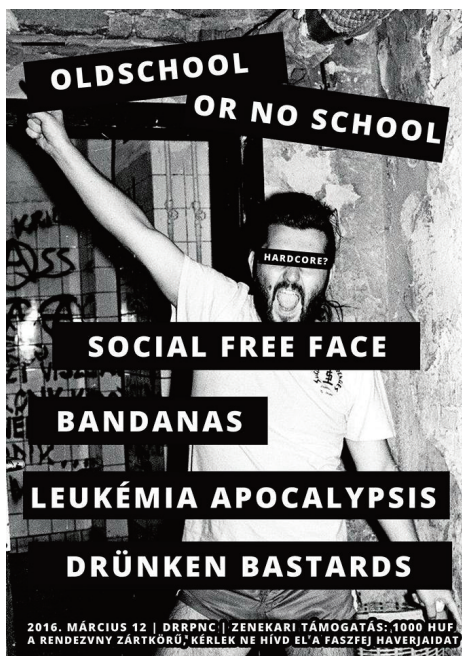
Következő várható anyagotok?

Martin: Jó kérdés... most írjuk az új számokat.. majd elvállik, hogy alakulnak a dolgok, most igazából rengeteget akarunk koncertezni ezzel a szettel ami van.

Szeretitek a Nofxet?

Martin: Mindenki szereti a Nofx-et!!

Baráth Ferenc

Üdvözlök mindenkit!

A sok zenekar közül az első amit meghallgattam az orosz **Sun is gone**. Kifejezetten jól szólnak a gitárok, és nagyon jók a riffek.

Végre egy zenekar, amely meri a modern hangzást keverni a klaszszikus hardcore

elemekkel. Az énekes hangja szinte egy az egyben *Sick of it all*. Ebben talán lehetett volna kreatívabb és egyedibb a banda. Ez számomra egy kicsit elrontja az összképet. Amit már korábban is említettem, viszont ők is bele estek ebbe a hibába, hogy néha eltúlozzák és túlbonyolítják az egyszerűt. Ha már ilyen egyszerű zenét játszanak, minek ilyen hosszú dalokat írni? Pláne úgy, hogy a srácok egy darab gitárszólót nem termeltek a négy szám alatt. Pedig van olyan szám, ami majdnem 5 perc. Ez viszont zengő kapufa. Igazából ez az egy negatív dolog van, amit felfedeztem ennél a remek

együttesnél. Artikulált, érthető, és jó szövegek kísérik a teljesen jó riffeket. Aki szereti a hardcore-t annak csak ajánlani tudom.

Nekem ez 10-ből 7.

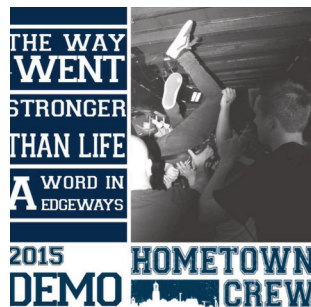
Hometown Crew

Na és végre elérkeztünk, az egyik „nagy kedvencemhez”. Ha már van bennünk egy kis sztereotípa talán kicsit vicces is, ha egy holland zenekar „sztréjt edzs”,

vegán-veg-etáriánus.

Én alapból úgy gondolom, hogy ha valaki vegán vagy ilyesmi, az a saját magánügye, nem

hiszem, hogy össze kéne keverni a zenével. Na de nem filozofálok... Hát a zene úgy ahogy nem is lenne rossz, de sajnos az. A számok kis túlzással sem jók. Nem szólnak jól a gitárok. Rendszeresen pontatlan a dob. A szövegeket meg inkább hagyjuk... Nekem nem kemény ez a zene, egyáltalán. Pedig egy hardcore zenekartól azt várná az ember. Az énekes hangja üres és semmi pluszt nem ad. Nekem ez a zene

semmilyen. Pedig az oldal alján az szerepel, hogy melodic hardcore. Hát vagy én vagyok akkor süket vagy nem tudom. Dallamot nem igen hallottam. Nyilván van ennél szarabb, de tényleg semmit nem tudok kiemelni, ami pozitív lenne. Még azt sem mondanám, hogy egyszer meg lehet hallgatni.

Nekem ez 10ből 4, sok boncolgatni való nincs ebben a zenében.

Frank Rizzo

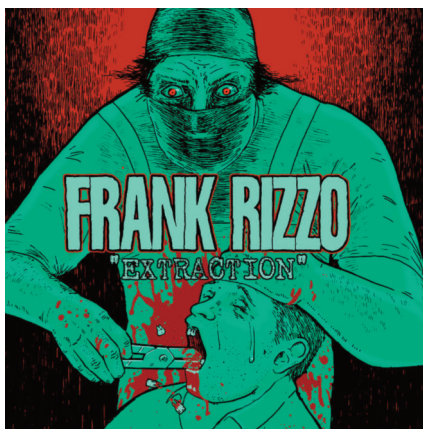
Na ez a *Frank Rizzo* nem semmi egy társaság. Nagyon pozitív csalódás volt. Azt a remek borítót elnézve, azt gondolná az ember, hogy valami fos grind zene lesz. Hát meglepett a dolog, ugyanis sok nótánál olyan volt a zene, mintha az *Exploitedet* összekevernénk a *Misfitsel*. Elképesztő zúzás. Nagyon jól vegyítik a zenével ezt a fajta horror-hangulatot. Mikor az első számnál egy filmből kivágott párbeszéddel kezdték, rendesen fostam, hogy most mi

lesz. Nem bonyolítják túl. Úgy csinálják ahogy kell. Hardcore-punk elemek is szép számmal megjelennek. Ezek az ausztrál srácok mindent kedvelnek, ami zúzás és tudják, mikor hova kell betenni a témákat. Ami szintén pozitív, hogy az énekes hiába hörög, teljesen érthetők a szövegek. Pár embert megtaníthatna erre. Megkockáztatom, hogy talán az egyik legjobb zenekar, amelyről kritikát írhattam eddig. Azt a kevés negatívát,

ami volt még gyorsan összeszedem, mielőtt elcsöppennék. A gitárszólókból talán valamivel többet is ki lehetett volna hozni. Szerintem csak egy olyan szám volt, amiben tetszett a szóló. A többiben olyan mintha visszafognák a gitárnyúzást. Nem feltétlen hiba, de nekem ez az egy, ami hiányzott. Meg talán volt 1-2 szám, amelyől valami jobbat is kihozhattak volna.

Összegezve: Nem hogy jó, hanem egy remek zenekart ismertem meg. **Mindnekinek ajánlom. 10-ől 8!!**

<http://frankrizzo1.bandcamp.com/>

Március 26-án szombaton a *Trafik Klubban* a magyar emo/indie new wave néhány csapata adnak műsort, illetve bécsből érkezik egy inkább a hardcore oldskool verzióját élő vendégbanda. Jön a Mirror Twin Szegedről akik egy friss női énekkel operáló kvintett, folytatja a már említett osztrák formáció a *Chasing Sounds* (A), majd zárják az estét a stílus zászlóshajói; az esztergomi még a pop punkból is néhol merítő *The Vernal*, majd utánuk a post rockosabb *Cielo Dive*. Kapunyitás: 19.00, Támogatás: 700 ft.

Március 30-án ismét *Gnarwolves!* Lassan már al-bérletet is vehetnének ki nálunk a *Brightonból* érkező urak, ugyanis szinte évente (ha nem gyakrabban) látogatnak minket. A buli a *Dürerben* lesz, support a görög *Despite*

Everything, és a budapesti hardcore punk masszív bástyája a *Fake Shakes*. A beugró 1500 ft lesz és mindenki úgy készüljön, hogy ez egy szerda!

Az *A38 Sessions* egy ingyenes bulival kecsegtet március 12-én, ahol nem kisebb nevek lépnek fel mint a *PETŐFI*, vagy a *Satelles*, akiknek ez lesz a lemezbemutatójuk a *The Wolf You Feed* kapcsán. Kettő külföldi fellépő is színesíti az estét; a cseh *Skywalker* illetve az angol *Create To Inspire*. Durva dara lesz, a helyszín *Dürer Kert*.

Igaz, ezzel kicsit előre tekintünk, de április 16-án is lesz

brawl (D), *Wolfpack* (F). Megéri észbe kapni jegyvásárlást illetően, mert sold out gyanús

egy saját szervezésünk. Ez pedig a lengyel *Lie After Lie*, akik már párszor próbáltak nálunk játszani, de eddig nem jött össze. Most úgy tűnik tuti a buli, a support bandák sora még bővül, de eddig jön az esztergomi metalcore *Dreamfall in Nightmareland* illetve a *Heartlapse* és a *Grimcity* mindketten a fővárosból.

A *KVLT* is tart februárban említésre méltó bulit, a dologban a *Phoenix Hungary* keze van. A dátum február 27 és az amcsi *Lionheart* mint headliner. Az este a külföldi fellépőkről szól majd; *Desolated* (UK), *Fall-*

a buli. Ugyanitt nem mellesleg március 11-én a német *Burning Down Alaska* töri majd a színpadot az *Acres* (UK) és *Casey* társaságában.

Talán nem is képezi vita tárgyát, hogy a következő egymásfél hónap legnagyobb hardcore bulija a 30 éves születésnapját ünneplő *Sick Of It All* lesz a Dürer Kertben. *Lou Kollerék* március 10-én jönnek, és mint azt már tapasztalhatuk, valószínűleg földdel teszik egyenlővé a helyet. Ehhez a szárnysegédek a *Broken Teeth* és a *Crowned Kings* lesznek. Beugró: 3.900/4.900 ft

AZ el bastardo booking BEMUTATJA:

Drongos for Europe

(Birmingham punkrock since 1979)

Police Cemetery

(hardcorepunk from Budapest)

Herion

(first show)

2016. MÁRCIUS 6 | DRRPNC | ZENEKARI TÁMOGATÁS: 1000 HUF

Jótékonyági Punkest karszalaggal a zenekari támogatás 800 HUF